

Членъ 42-й.

Понеже Сърбія трѣбва да прѣвземе една часть отъ публичний Турски дългъ за нови-тѣ земи, кои-то ѝ се даватъ по Берлинскій трактатъ, то прѣдставители-тѣ на подписани-тѣ сили въ Цариградъ ще опрѣдѣлятъ въ съгласіе съ Висока-та Порта сума-та на една справедлива основа.

Членъ 43-й.

Високи-тѣ договоряющи страни признаватъ независимостъ-та на Румѣния, като свързватъ съ нея условия-та изложени въ слѣдующи-тѣ два параграфа.

Членъ 44-й.

Въ Румѣния не смѣе да се противопостави никому различа-та на вѣра-та и вѣроисповѣдания-та като причина за исклучение или неспособность, колко-то се отnosi до ползуванье-то съ граждански и политически права, до прииманье-то въ общественни служби, занятия и почести, или до упражненіе-то на различни-тѣ звания и промисли, на кое-то мѣсто и да е.

Свобода-та и явно-то упражненіе на всички исповѣдания усигоряватъ се на всички туземци на Румѣнска-та